

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, දිවා රෑ දෙකෙහිම පියාගේ හැඳින්වීම සෑම කෙනෙකුට ලබා දෙන්නේ කෙසේද යන්න ගැන සිතන්න. පියා පුතු මගින් දැකිය හැකි අතර, පුතු පියා මගින් දැකිය හැක. ඔබගේ බුද්ධිය මෙම සිතිවිල්ල මත පමණක් නිරත කරවන්න.

ප්‍රශ්නය: පුංචි හෝ දැනුමේ කරුණක් අපගේ නොයැවෙන මට්ටම ලැබීම උදෙසා ඔබ අවධානය යොමු කළ යුතු වන කරුණ කුමක්ද ?

පිළිතුර: දැනුමේ ධනය බෙදාදීම උදෙසා, ඔවුන් අපගේ බ්‍රහ්මින් වංශයට අයත් වන්නන්ද කියා පරීක්ෂා කර බලන්න. ඔව් බාබාගේත් දේවතාවන්ගේත් හක්තිවත්තයින්ට දැනුමේ ධනය ලබා දීමට උත්සාහ කරන්න. සෑම කෙනෙක්ම මෙම දැනුම වටහා ගන්නේ නැහැ. ශුද්‍ර තත්ත්වයෙන් බ්‍රහ්මින් බවට පත්වන්නන් පමණයි මෙය වටහා ගන්නේ. ඔබ උත්සාහ දරා මේ එකම එක කරුණ සෑම කෙනෙකුටම කියා දීමට උත්සාහ කළ යුතුයි. ගැලවීම ලබා දෙන්නා වන්නේ ඒ එකම එක පියා පමණයි. ඔහු කියනවා: අශාරීරික තත්ත්වයට පත් වී මා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබගේ ඔරුව එගොඩ කරගත හැකි වනු ඇත.

ගීතය: ශිවාට ආචාර...

මිම් ශාන්ති. පියා මෙහි අසුන්ගෙන දරුවන්ට උගන්වනවා: පියවරුන් දෙදෙනාම පැමිණ සිටිනවා. සමහර විට ඒ පියා උගන්වන අතර සමහර විට මේ පියාත් උගන්වනවා. ඉතින්, පියා මෙහි අසුන්ගෙන විස්තර කරනවා. ඔබ බාබාගේ සිහියෙහි නිහඬව සිටිනා විට, එය නියම සාමය ලෙස හඳුන්වනවා. මෙය නියම සාමය වන අතර එමගින් ඔබ ක්ෂණික එල ලබා ගන්නවා: අනෙක ව්‍යාජ සාමයක් පමණයි. මිනිසුන් තමාගේ මුල්ම ධර්මය කුමක්ද යන්න ගැන දන්නේ නැහැ. තමාම, තම උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය ගැන දන්නේ නැහැ. එමනිසා, ඔහුට සාමය හා බලය ලබාදිය හැක්කේ කාටද ? සාමය දානය කරන්නා වන්නේ පියා පමණයි. අශාරීරික තත්ත්වයට පත්ව තමා ජීවයක් ලෙස සළකන්න. ඔබ අවිනාශී වූ අයෙක්. තම මුල්ම ධර්මය තුළ වාසය කරන්න. කිසිම කෙනෙක් මේ තුළ ජීවත්වන්නේ නැහැ. ජීවයක් අනිවාර්යෙන්ම එක් ශරීරයක් අතහැර දමා තවත් ශරීරයක් ලබා ගන්නවා. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය එකම එකයි. මේ නිසා තමයි ඔහු ගැන මෙතරම් ප්‍රශංසනීයත්වයක් ගැයෙන්නේ. ඔහු තමයි පියා, ඔහු සෑම තැනකම නැහැ. ඔබ මේ එකම එක කරුණ ඔප්පු කර පෙන්වුවොත් ජයග්‍රාහී විය හැකියි. එවිට, ගීතාවේ දෙවියන් කවුද යන්න ගැනත් ඔප්පු කළ හැකියි. ඔබට නොයෙකුත් කරුණු ලැබෙනවා. සික් ආගමේ අයත්, සත්ගුරු අමරණිය වූ අයෙක් බවත්, ඔහු අමරණියත්වයේ ප්‍රතිමාව බවත් කියනවා. විමුක්තිදායකයා, සැමටම ගැලවීම ලබා දෙන්නා ඔහු බව ඔවුන් කියනවා. ඔහු පැමිණ සෑම කෙනෙක්ම දුකින් මුදවා ගන්නවා. පාරිශුද්ධකරුවා වන්නේ ඒ එකම එක පියා පමණයි. එවන් වූ කරුණු මත ඔබ මෙම දැනුම නැවත නැවතත් මත ගැ යුතුයි. පියාව අමතක කිරීම හේතුවෙන් සෑම කෙනෙක්ම පරිහාණියට පත්ව තිබෙනවා. දෙවියන් යනු එකම එක තැනැත්තෙකි. එමනිසා, වෙන කිසිම කෙනෙක් දෙවියන් ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. සුක්ෂ්ම ලෝකයේ වාසය කරන්නන් පවා දෙවියන් ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. උසස්ම වූ තැනැත්තා වන්නේ ඒ එකම එක සත්‍යයයි (දෙවියන්). මෙහි තිබෙන්නේ මනුෂ්‍යයින්ගේ ලොවයි. ඔවුන් උපත් හා නැවත උපත් ගන්නවා. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය නැවත උපත් ගන්නේ නැහැ. ඉතින් එසේ නම්, ඒ උත්තරීතර පියා, බළලුන්, බල්ලන් තුළත් ඉන්නවා කියා ඔවුන් කියන්නේ කෙසේද ? දවස පුරා පියාගේ පණිවිඩය දෙන්නේ කෙසේද යන ව්‍යාපෘතිය පිළිබඳව ඔබ බුද්ධිය තුළ තිබිය යුතුයි. සෑම කෙනෙකුටම මාර්ගය පෙන්වා දිය හැක්කේ කෙසේද යන්න ගැන දිවා රාත්‍රී අවධානයෙන් සිටින්න. අපිරිසිදු අය පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරන්නන් ඉන්නේ එකම එක කෙනයි. එවිට, ගීතාවේ දෙවියන් කවුද යන්න ගැන ඔප්පු වනු ඇත. දරුවන් පමණයි ජයග්‍රහණය ලබන්නේ, නමුත්, එය ලැබෙන්නේ ඔබ උත්සාහ දැරුවොත් පමණයි. ඇතුන් පිට යන්නන්, අශ්වාචාර්‍යකයින් හා පාබල ආදී සියල්ලම තිබෙනවා. පියාගේ උරුමය ලැබූයේ භාරතය බව දරුවන්ට වැටහෙනවා. එය උදුරා ගැනුනු අතර, පියා දැන් එය නැවතත් ලබා දෙනවා. බාබා එන්නේ භාරතයට පමණයි. දැන් තිබෙනා සියලු ආගම් ආදිය විනාශ වී යනවා. පසුව ස්වර්ණම යුගය එනවා. පීඩිතත්වයෙන් හඬන හැඬුම් වලින් පසු ජයග්‍රහණයේ ප්‍රීති සෝෂා අසන්නට ලැබෙනවා. දුක් විඳිනා අවස්ථාවේ මිනිසුන් දෙවියන්ට කෑ ගහනවා, ඔවුන් කියනවා: රාමාගේ (දෙවියන්ගේ) නාමයෙන් දානයක් දෙන්න. මේ ගැන කියමන්ද ලියැවී තිබෙනවා. සික් ආගමේ අයත් ඉතාමත් ජනප්‍රියයි, ඔවුන් ඒ අමරණිය වූ සිහසුන ගැන කතා කරනවා. දරුවන්ගේ සිහසුන කුමක්ද ? ජීව වන ඔබ අමරණිය වූ ප්‍රතිමා වැනියි. කිසිම විටෙක ඔබ

මරණයට පත්වන්නේ නැහැ. මෙම ගරීරය විනාශ වී යනවා. අම්මත්සාර්නි ඒ අමරණිය වූ සිහසුන තිබෙනවා කියා ඔවුන් කියනවා. කොහොමනමුත්, ඒ අමරණිය වූ සිහසුන යනු බ්‍රහ්ම ආලෝකය නම් වූ මහාබ්‍රහ්මයයි. ජීව වන අප එහි වාසය කරනවා. ගීතයක් තිබෙනවා: බාබා, ඔබගේ සිහසුන තබා පහළට එන්න. ඒ සාමයේ සිහසුන සැවොම සඳහා වන නමුත්, රාජ්‍යය නම් වූ සිහසුන සැමටම ලැබෙන්නක් නොවේ. බාබාගේ සිහසුන අපේ සිහසුනයි. අපි එහි සිට අපගේ කොටස රහ දැක්වීම උදෙසා මෙහි එනවා. නමුත්, එය අහස අත්හැර පැමිණීමක් නොවේ. බාබාගේ හැඳින්වීම අප කාට, කෙසේ දිය යුතුද යන්න ගැන සෙවීමට දරුවන් තම බුද්ධිය පාවිච්චි කළ යුතුයි. පියා මගින් පුතු දැක්වෙන අතර, පුතු මගින් පියා දැක්වෙනු ඇත. අපගේ බාබා කවුද, අප පාලකයින් බවට පත්වීමට යන්නා වූ දේශ සීමාව කුමක්ද ? මෙය ඔබ බුද්ධිය තුළ තිබෙනවා. ප්‍රධානම දෙය බාබාගේ හැඳින්වීම ලබා දීමයි. සියලු පටලැවිලි ඇති වන්නේ මේ පිළිබඳවයි. මෙම නාටකය පදනම්ව තිබෙන්නේත් මෙම වැරද්ද මතමයි. රාවන් තමයි ඔබව මෙම වැරද්දට පටලවන්නේ. සත් යුගයේදී ඔබ ජීව අවධානයෙන් ඉන්නවා. අප ජීවයි. තමා උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය දන්නවා කියා ඔබ කියන්නේ නැහැ. එහි සතුට හැර වෙන කිසිවක් නැහැ. දුකින් පිරි අවස්ථාවකදී සෑම කෙනෙක්ම දෙවියන් සිහි කරනවා. හක්නි මාර්ගය අවසන් වී දැනුම් මාර්ගය ආරම්භ වූවායින් පසු ඔබ තම උරුමය හිමිකර ගන්නවා, ඒ අවස්ථාවේදී ඔබ මොනවට දෙවියන් සිහිකරන්නද? සෑම චක්‍රයකදීම ඔබට උරුමය ලැබෙනවා. කිසිම කෙනෙක් පියා ගැන නොදන්නා ආකාරයෙන් තමයි මෙම නාටකය නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ. බාබා දැන් ඔබට ඔහුගේ හැඳින්වීම ලබා දී තිබෙනවා. මෙම කරුණු දිවා රාත්‍රී ඔබ බුද්ධිය තුළ කැරකිය යුතුයි. මෙය බුද්ධියට ලැබෙන ආහාරයයි: සෑම කෙනෙකුටම බාබාගේ හැඳින්වීම ලබාදිය හැක්කේ කෙසේද ? පියාගේ එකම ගරීරගත වීමක් පමණයි සිහිපත් වන්නේ. අපිරිසිදු වූ අපව පාරිශුද්ධත්වයට පත්කිරීම උදෙසා ඔහු අනිවාර්යෙන්ම කලී යුගයේ අවසානය හා සත් යුගයේ ආරම්භය වූ සංගම යුගයේදී පැමිණෙන බව ඔබට වැටහෙනවා. ප්‍රධානම දෙය ගීතාවයි. ඔබට දියමන්තියක් වැනි තත්ත්වයට පත්විය හැක්කේ ගීතාවෙන් පමණයි. අනෙක් සෑම ආගමික ග්‍රන්ථයක්ම ගීතාවේ දරුවන්. එමගින් ඔබට උරුමයක් ලැබිය නොහැකියි. සෑමට වඩා උසස් වූ මැණික වන්නේ ගීතාවයි. ශ්‍රීමත් ඉතා ප්‍රසිද්ධ වූවකි. ශ්‍රී යනු උසස්ම යන අදහස දෙන්නකි. ශ්‍රී ශ්‍රී 108 හි රුද්‍රාගේ මාලයක් තිබෙනවා. එය ශිව බාබාගේ මාලයයි. සෑම ජීවයකම පියා ඔහු බව ඔබට වැටහෙනවා. සෑම කෙනෙක්ම දිගින් දිගටම මෙසේ කියනවා: බාබා, බාබා. කොහොමනමුත්, මෙම නිර්මාණය බාබා විසින් කරවන ලද්දක් බව කිසිම කෙනෙක් දන්නේ නැහැ. බාබා කියනවා: මා ඔබව කිසිම අපහසුතාවයකට පත් කරන්නේ නැහැ. ඔබ වැටෙන්නේ බාබාව අමතක කිරීම නිසයි. ඔබ ඔහුව හඳුනාගත යුතුයි. අන්ත අඳුරේ සිට සිට ඔබ දැන් ආලෝකය වෙත පැමිණ සිටිනවා. ඔබ ඥාන නර්ථනය නැටිය යුතුයි. මීරා හක්නිය නම් වූ නැටුම නැටුවා. නමුත්, ඔවුන්ට එහි අර්ථය වැටහෙන්නේ නැහැ. ව්‍යාස් යනු දෙවියන් කියා මිනිස්සු කියනවා. නමුත්, ගීතාව කියන්නා වූ පියා තමයි ව්‍යාස් කියන්නේ. ඕනෑම කෙනෙකුට මෙය ඔප්පු කර පෙන්වන්න ඔබට පුළුවන්: මෙහි ඉන්නේ එකම එක බාබායි, අපි ඔහුගෙන් පමණක් අපගේ උරුමය ලබා ගන්නවා. එසේ නැතිනම්, භාරතයට දිව්‍යලෝකයේ උරුමය කවුරු දෙන්නද? පරම පියා හැර වෙන කිසිවෙකුට දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කළ නොහැකියි. සෑම කෙනෙකුම මුක්තිය වෙත ගෙන යාම එකම පියාගේ කාර්යයි. පෝෂ්තූමා පවසන්නේ, අප එකම බවට පත් විය යුතු බවයි. නමුත්, එය කෙසේ විය හැකිද? අපි දැන් අයිති එකම කෙනාටයි, ඒ නිසා අප සහෝදර, සහෝදරියන් වන්නේ කෙසේද? මෙයත් තේරුම්ගත යුත්තකි. එකම බවට පත්වීම යනු, සියල්ලන්ම පියවරුන්ය යන්නයි. එනිසා, මෙහි සියලුදෙනාම සහෝදරයන්ය. මුළු ලොවම පවසන්නේ: අහෝ, දෙවියනි, පියාණෙනි, අපවෙත කරුණාව පාන්න! එසේනම්, ඒ සෑම කෙනෙක්ම අනුකම්පාවෙන් තොර වූ අයයි. අනුකම්පාවෙන් තොර වූවන් කවුද යන්න ගැන මිනිස්සු දන්නේ නැහැ. අනුකම්පාව තිබෙන්නා වූ එකම එක පියායි ඉන්නේ, මිනිස්සු, පුළුස්සමින් සිටිනා රාවන්, අනුකම්පාවෙන් තොර වූ කෙනායි. නමුත්, ඔහු පිළිස්සෙන්නේ නැහැ. සතෙක් මියගිය හොත් ඔහුව නැවත නැවත පිළිස්සීමට අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. ඔවුන් දිගින් දිගටම කරන්නේ කුමක්ද කියා, ඒ කිසිවෙකු දන්නේ නැහැ. මුලදී, ඔබත් සිටියේ අන්ත අඳුරේයි. නමුත්, දැන් ඔබ අඳුරෙන් එළියට පැමිණ සිටිනවා. ඉතින්, ඒ එකම එක පියා පමණක් භාරතය සතුවේ දේශය බවට පත්කරවනවා කියා මිනිසුන්ට විස්තර කර දිය හැක්කේ කෙසේද ? බාබාගේ හැඳින්වීම ලබාදිය යුතුමයි. සියලු දෙනාම වටහා නොගත්තත්, මෙයත් විස්තර විය යුතුයි. ශුද්‍ර තත්ත්වයෙන් බ්‍රහ්මීන් තත්ත්වයට පත්වීමට සිටිනා අය පමණක් මෙය වටහා ගනු ඇත. බාබා

කියනවා: මගේ හක්තිවත්තයිත් හට මෙම දැනුම දීමට උත්සාහ කරන්න. දැනුම නම් වූ ධනය ඔබ අනවශ්‍ය ලෙස අපතේ හරින්න එපා. දේවතාවන්ගේ හක්තිවත්තයිත් අයත් වන්නේ දේව වංශයටයි. උසස් වූ තැනැත්තා වන්නේ ඒ එකම එක පියායි. සෑම කෙනෙක්ම ඔහුව සිහිපත් කරනවා. මේ ශිව බාබායි. ඔබ, පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය ලබා ගත යුතුමයි. හොඳ ක්‍රියා කිරීමෙන් පසුව මිය යන අයට වන්දනා කෙරෙනවා. කලී යුගයේ කිසිම කෙනෙක් හොඳ ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. මන්ද, මෙහි තිබෙන්නේ රාවන්ගේ යක්ෂ වූ උපදෙස්ම පමණක් වන නිසයි. සතුට තිබෙන්නේ කොහේද ? බාබා ඉතා පැහැදිලි ලෙස විස්තර කරනවා. කොහොමනමුත්, ඔබ පියාගේ හැඳින්වීම ලබාදුන් විට පමණයි එය ඔවුන්ගේ බුද්ධිය තුළට යන්නේ. ඔහු පියා, ගුරුවරයා හා සත්ගුරුද වෙනවා. ඔහුට පියෙක් හෝ ගුරුවරයෙක් නැහැ. පළමුවෙන්ම ඔහු මව හා පියා වන අතර පසුව ගුරුවරයා වෙනවා. ඒ වගේම ගැලවීම ලබාදීම උදෙසා ඔහු ගුරුද වෙනවා. මෙය පුද්ගලයක් ! අසීමිත පියා වූ කලී එකම එක කෙනෙකි; පියා, ගුරුවරයා හා සත්ගුරු වන්නේ ඔහුයි. ඒ පියා උසස්ම වූ තැනැත්තා බව ඔබට වැටහෙනවා. භාරතයට දිව්‍යලෝක උරුමය ලබා දෙන්නා ඔහුයි. අපායෙන් පසුව දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය විය යුතුමයි. අපායේ විනාශය සඳහා වූ, විනාශයේ ගිනිදළු දැන් සුදානම්. හෝලි උත්සවයේදී ඔවුන් සිනාගත්වන මුහුණක් සාදනවා, පසුව මෙසේ අහනවා: ස්වාමී ජී, මොහුගේ ගර්භයෙන් මතු වීමට යන්නේ කුමක්ද ? ඒ බොහෝ විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් සිදුවී තිබෙන්නේ, යාදවයින්, එනම්, යුරෝපයේ වැසියන් මාර්ගයෙන් බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. උත්සාහ කර එක දෙයක් ගැන විස්තර කරන්න: සැමටම ගැලවීම ලබා දෙන්නේ එකම එක් තැනැත්තෙක් පමණයි. බාබා එන්නේ භාරතයට පමණයි. එමනිසා, උසස්ම පූජනීය ස්ථානය භාරතයයි කියා ඔවුන් කියනවා. නමුත් ඔවුන්ට එය වැටහෙන්නේ නැහැ. ඒ පෞරාණික වූ දෙය නැවතත් එම තත්ත්වයට පත්වන බව දැන් ඔබට වැටහෙනවා. ඔබ රාජයෝගා ඉගෙන ගත් අතර, දැන් නැවතත් එය අධ්‍යයනය කරනවා. සෑම වක්‍රයකදීම බාබා අපට මෙම දැනුම ලබාදෙන බව ඔබ බුද්ධිය තුළ තිබෙනවා. ශිවාට නොයෙකුත් නම් තබා තිබෙනවා. බාබුල්නාත් කියා කෝවිලක්ද තිබෙනවා. කටු මල් බවට පත්කරන්නා, බාබුල්නාත් ලෙස හඳුන්වනවා. ඔබට එසේ අර්ථය විස්තර කර දිය හැකි නම්, බොහෝමයක් නම් තිබෙනවා. ඉතින්, පළමුවෙන්ම සෑම කෙනෙක්ම අමතක කර දමා තිබෙන්නා වූ පියාගේ හැඳින්වීම ලබා දෙන්න. පළමුවෙන්ම බාබා හඳුනා ගැනීමෙන්, ඔවුන්ට තම බුද්ධිය ඔහු හා සම්බන්ධ කර ගත හැකි වෙනවා. ඔබ බාබාගෙන් ඔබගේ උරුමය ලබා ගත යුතුමයි. නිර්වාණ දේශයේ සිට ඔබ ජීවන මුක්ති දේශය වෙත යා යුතුයි. මෙය කරදරයෙන් පිරි අපිරිසිදු ජීවිතයක්. බාබා කියනවා: දරුවනි, අශාරීරික වන්න! අශාරීරිකත්වයට පත්වී පරම පියා සිහිකරන්න! මෙසේ කිරීමෙන් පමණක් ඔබගේ ඔරුව එගොඩකර ගත හැකිවනු ඇත. සෑම ජීවයකම පියා එකම එක කෙනයි. බාබාගේ අණ තමයි: මා සිහිපත් කරන්න. එවිට, මෙම යෝගා මාර්ගයෙන්, ඔබගේ පාප නැතිවී යන අතර, ඔබගේ අවසාන සිතිවිලි අනුව දෛවය ලැබෙයි. අප නිවස වෙත යා යුතුමයි. හැකි උපරිම ඉක්මණින් අපි නිවස වෙත යමු. කොහොමනමුත්, එය ඉක්මණින් සිදුවිය නොහැකියි. ඔබට උසස් තත්ත්වයක් ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය නම්, බාබා සිහිපත් කරන්න. අප ඒ එකම එක පියාගේ දරුවන්. දැන් බාබා කියනවා: මන්මනාහව්! ක්‍රිෂ්ණා මෙසේ කියන්නේ නැහැ. ක්‍රිෂ්ණා ඉන්නේ කොහේද? මොහු තමයි, ජනයාගේ පියා වූ බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් ස්ථාපන ක්‍රියාවලිය සිදුකරන්නා වූ පියා, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය. ඉතින් ඇත්තෙන්ම ඔහු මෙහි පැමිණිය යුතුමයි. මෙය තමයි භෞතික වූ අපිරිසිදු ලෝකය. නමුත්, එය පාරිශුද්ධත්වයෙන් පිරි ලෝකයයි. අපිරිසිදු ලෝකයේ පිරිසිදු මිනිසුන් සිටිය නොහැකියි. කල්ප වෘක්ෂයෙහි පින්තූරයේ බ්‍රහ්මා මුදුණෙහිම සිටගෙන සිටිනා අතර, පහළම ඔහු තපස්සා කරනා ආකාරයත් පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. සුක්ෂ්ම ලෝකයේ ඔහුගේ ලක්ෂණ පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. මොහු ඉෂ්ඨ දේවතාවක් බවට පත්වනවා. මේ මොහේතේදී ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා අවලස්සනයි. පළමුවන කාරණය විස්තර කරනතුරු වෙත කිසිම දෙයක් තේරුම්ගත නොහැකියි. මේ සඳහා උත්සාහ දැරිය යුතුයි. මායා ඉතා ඉක්මණින් බාබා සිහි කිරීම ඔබට අමතක කරවනවා. සමහරු දැඩි විශ්වාසයෙන් යුතුව මෙසේ ලියනවා: අප අනිවාර්යෙන්ම නාරායන්ගේ තත්ත්වය හිමිකර ගන්නවා, කොහොමනමුත්, එසේ තිබියදීත් ඔවුන් අමතක කරනවා. මායා බොහෝ බලවත්. මායාගේ මොන ආකාරයේ කුණාටු පැමිණියත් සෙලවෙන්න එපා. අවසාන තත්ත්වය විය යුත්තේ එයයි. මායා ඉතා බලවත් ලෙස ඔබත් සමඟ දබර කරනවා. ඇය එළුවන් වැනි අයව ක්ෂණිකව වට්ටවනවා. ඔබ බිය නොවිය යුතුයි. ආයුර්වේද වෛද්‍යවරු පවසන්නේ, ඖෂධ ගැනීමෙන් පසු පළමුවෙන්ම අසනීපය උග්‍ර වන බවයි. මායාගේ

නොයෙකුත් කුණාටු පැමිණිය හැකියි. ඔබ ස්ථිර තත්ත්වයට පත්වන කල, මායාගෙන් වන පීඩනය අඩුවනු ඇත. ඔබ නොසැලෙන බව ඇය වටහා ගනු ඇත. බාබා පමණක්ම පැමිණ ගල් බුද්ධියකින් යුතු වූ ඔබව, දිව්‍යමය බුද්ධියකින් යුතු වූවන් බවට වෙනස්කරවනවා. මෙය ඉතා විනෝදාත්මක දැනුමක්. භාරතයේ පෞරාණික වූ රාජයෝගාව මෙහිදී සිහිපත් වෙනවා. මෙය තේරුම් ගන්නේ ඔබ පමණයි. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. අශාරීරික තත්ත්වයට පත්වී පියා සිහිපත් කරන්න. තම මුල්ම ධර්මය තුළ ස්ථාවරව සිටීම පුහුණු කරන්න. දැනුම නම් වූ නැටුම නටමින් අන් අයවන් එසේ කරවන්න.
2. මායාගේ කුණාටු වලින් සැලෙනුන් එපා! බිය වන්න එපා. ස්ථිර තත්ත්වයට පත්වී මායාගේ සියලු පීඩා අවසානයක් කරන්න.

වරදානය: ඔබගේ ජීව අවධාන ආකල්පයෙන් සහ දෘෂ්ඨියෙන් ඔබට දුකෙහි නාමයක් හෝ අල්පමාත්‍රයක්වත් නොතිබෙනා ලෙස සතුට දේවා.

ඔබගේ බ්‍රහ්මණ ලොව විශිෂ්ට මෙන්ම ඔබගේ දෘෂ්ඨිය සහ ආකල්පය ද විශිෂ්ට වේ. ඇවිදින විට සහ අවට සැරිසරන විට ජීව අවධාන ආකල්පයක් සහ දෘෂ්ඨියක් ඇති අයට දුකෙහි නාමයක් හෝ අල්පමාත්‍රයක්වත් නොමැත. මන්ද, දුක ඇතිවන්නේ ශරීර අවධානය ඇති විට පමණි. ඔබ ශරීර අවධානය අමතක කර ඔබගේ ජීව අවධාන ස්වරූපයෙන් සිටියේ නම්, එවිට එහි ඇත්තේ නිරන්තර සතුටයි, සතුටම පමණි. ඔබගේ ජීවිතය එවිට සතුටින් පිරී, සියලු දෙනාටම ඔබ සතුට දෙනවා ඇත. එවැනි ජීව සත්තාවන් සැම විටම සතුටු සයනයේ සැතපෙන අතර, සතුටේ ප්‍රතිමූර්තීන්ද වෙයි.

පාඨය: ඔබ දෙස බලා ඔබගේ දුර්වලතා ඉවත් කරන්න, එවිට දෙවියන්ගේ සෙනෙහස ඔබට ලැබෙනවා ඇත.

*** ඕම් ශාන්ති ***